

PENSUM (1) *sb n*

A sg (lat.) pensum.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powinność, zobowiązanie [pensum – robota dzienna, obrok roboty Mącz 288a; robota dzienna albo na dzień nakazana od pana, hetmana – pensum Cn] [czyje]:

*Zwrot: »pensum [komu] oddać«: ábym żywot skromny wiodąc/ y ná mále przeftáiąc: naprzód załługi załługámi podpiárác: potym *penfum* swoié/ iefliżeby co tákiego było/ Pánu Bogu naprzód y kościółowi iego/ oyczyźnie potym [...] oddác mógl. *JanNKar* A2v.*

JDok